

Morilca sta Poberžana Ivan Koler in Karl Stern, ki sta pobegnila po zločinu v Avstrijo in sta bila prijeta v Leobnu. V soboto 3. oktobra so avstrijski orožniki pripeljali omenjena v Maribor in so ju izročili v jetnišnico okrožnega sodišča.

Tatvina vrtnic. Znanemu vrtnarju ter drevesničarju g. Dolinšku v Kamnici pri Mariboru je bilo letos pokradenih vrtnic za 2000 Din. G. Dolinšek je zasačil sedaj pri tatvini nekega vrtnarskega pomočnika s Pobrežja. Prijeti priznava, da je kradel vrtnice trikrat, vse druge nepoštene očitke pa zanika.

Beg iz življenja iz strahu pred kaznijo. Na poslovnem večeru fantov, ki odhajajo k vojakom, se je ustrelil v Rušah 20-letni delavec Edvard Robič. Omenjeni je na večer pred samomorom z drugimi fanti razgrajal po gostilni in je razbil opravo. Radi tega je zgubil službo v tovarni in povrh bi še imel opravka z orožniki.

Krvav pretep pri kožuhanju koruze. Iz Cerknice pri Št. Ilju v Slov. goricah so pripeljali v mariborsko bolnico obklana z noži: Jožela Skrabi, 25letnega delavca, in Dominika Merc, 25letnega viničarja. Izpovedala sta, da je prišlo na kožuhanju do pretepa, v katerem so prišli žalibog noži do krvave besede. Razum v bolnico oddanih dveh ranjencev je zahteval pobjo šest drugih žrtev z lažjimi poškodbami.

Obešeno so našli 40letno Rozalijo Javornik, stanujočo na Mestnem vrhu pri Ptuj. Vzrok obupnega dejanja je neznan prepri.

Po nedolžnem hudo ranjena. Zadnjo nedeljo so imeli v Slapščinu v ptujski okolici domači gasilci tombolo s prosto zabavo. Že bolj v noč so se začeli fantje pretekati. Mirno sta se udeleževala veselice 17letni Edvard Dimnik, posestnikov sin v Smolincih pri Sv. Andražu v Slov. gor., in 17letni Alojz Sirk, sin posestnika v Derbetincih. Kar brez vsakega vzroka so se pa pripravljali vrgli na ta dva mirna fanta in s oju obdelali z noži, da so ugotovili po prepeljavi v ptujsko bolnico, da imata smrtno nevarne zabodljaje v hrbte in v prsa.

Posestnika okradli vlomilci. Vlomljeno je bilo v noč pri posestniku Ivanu Mauerju v Podlehniku v Halozah. Neznanci so vdrl v oni del hiše, v katerem nikdo ne stanuje. Odnegli so 3000 Din gotovine, masti, svinjskega mesa ter obleke toliko, da znaša skupna škoda 15.000 Din.

Velika cerkvena tatvina. Zadnjič smo poročali, da je bilo vlomljeno v tabernakelj znamenite romarske cerkve v Petrovčah pri Celju. Sedaj je tudi precenjena vlomilska škoda. Vkradena monštranca je vredna 34.000 Din, kelih 8000 Din, dva altarna prta, dva talarja in gotovina iz nabiralnikov znaša krog 8000 Din. Odnegli predmeti so bili najbrž odpeljani v avtomobilu v smeri proti Ljubljani.

Izsleden in prijet napadalec. Na večer sta vdrla v hišo posestnika Jožefa Stiglica pri Sv. Florjanu pri Gornjemgradu dva neznanca in sta zahtevala denar. Ker se je gospodar uprl nasilju, je oddal eden od tolovajev nanj dva strela iz samokresa, ki pa k sreči nista zadela. Roparja sta nato pobegnili. Enega od napadalcev, čevljarskega pomočnika Antona Jerše iz Bočne pri Gornjemgradu so te dni izsledili orožniki in so ga izročili sodišču. Iščejo še pomagača Jožefa Bezovška.

Izpred sodišča.

Uboj očeta pred sodiščem. Letos 9. avgusta je došlo v Kukavi pri Ptuj do vse obsodbe vrednega krvavega obračuna med očetom in sinom. V hiši Antona Janžekoviča so bili prepri med starim ter mladima na dnevnem redu. Obtožnica pravi, da je dajal povod za prerekanja šestletni oče, ki je črtel sina in njegovo ženo. Omenjenega dne je tričlanska Janžekovičeva družina popila več litrov šmarnice ob priliki žegnjanja. Po povratku na dom se je stari sprl s snaho. Potegnil je nož in ji grozil s smrtjo. Snaha je bežala pred razljučenim tastom in je vpila na pomoč. Sin je med preprirom klepal koso. Pograbil je koso, zbežal za očetom in mu je sunil od zadej koso skozi srce. Zabodeni se je zgrudil pri prici mrtve na tla.

Oglas je registr. ood S. Br. 6704 od 1. III. 1935

33letni obtoženec Anton Janžekovič je na sodišču v Mariboru 29. septembra vse priznal in je navedel kot izgovor silobran. Obsojen je bil na eno leto težke ječe.

Slovenska Krajina.

Osebn vset. Pri sreskem cestnem odboru v Lendavi je bil premesčen g. Rudolf Rupnik k sreskemu cestnemu odboru v Ljutomer, na njegovo mesto pa je imenovan uradniški pripravnik g. Horvat Franjo.

Novi sejem v Lendavi. V Lendavi se je vršil 28. septembra novi sejem, ki pa je bil kramarski in živinski. Bil je zelo slabo obiskan, deloma radi pomanjkanja denarja, deloma radi slabega vremena. Cena živini se je sukala za lepe in debele bilke kg po 4 Din, kravam pa od 2 do 2.50 Din. Splošno zelo slabe cene. Kramarji tudi niso prišli na svo jračin.

Požar v Čentibu. V nedeljo 27. septembra zjutraj je začelo nenadoma goreti v gorcih. Vnela se je zidanica in takoj sta bili še sosednji zidanci v plamenih. Gorelo je zelo naglo in so pogorele vse tri zidanice do tal. Iz nižje ležeče zidanice so znosili vse sode ven, prav tako tudi iz srednje so zvalili več sodov, polnih vina in 10 setklenic tropinovega žganja. V zgornji zi-

Armada zajcev napadla ekspedicijo.

Raziskovalec Winston Lambourn in njegovi spremljevalci so doživeli ob priliki raziskovalne vožnje skozi Victoria-puščavo v Avstraliji nekaj prav razburljivega. Ekspedicija je bila na potu z dvema tovornima avtomobilama, na katere so bile naložene odeje, šotori, živila ter razno znanstveno orodje. Na večer drugega ekspedicijskega dne, ko so že postavili šotore, so čuli bobnanju podobno ropot. Istočasno so ljud opazili v daljini, kako se dvigajo mogočni oblaki prahu. Eden od raziskovalcev je stekel proti tem oblakom, da bi pogledal, zakaj da gre. Hitro je pritekel nazaj in sporočil tova-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

V tem je prišla Urška in pogrnila mizo. Vpričo nje je govoril cigan, kakor da je Petelinšek, mešetar: »Šest plemenskih krav marijadvork mi je potrebnih; kje bi jih kaj mogel dobiti? Dobre molznice mora, o biti, na novem mleku in ne starejše ko s tremi teleti.«

Cenc mu je naštel nekaj takih kmetov, ki so redili plemenske marijadvorke, med njimi tudi Ravnjaka. — Ko je Urška zopet odšla, je rekel cigan:

»Z Osojnikom moram govoriti — na vsak način — jutri — zgodaj zjutraj.«

»Ali na skrivaj?« je vprašal Cenc.

»Seveda; nihče me ne sme videti.«

»To bo bolj težko.«

»Pomagati mi moraš. Pošlji mi ga kam na kak samotni kraj, kjer bom varen!«

»Ali mu naj povem, kdo ga čaka?«

»Nikakor. Ded se me izogiblje ko mačka psa. Če mu poveš, da ga jaz čakam, ne bo hotel priti. Napleti mu kaj in mi ga spravi na pot! Sto dinarjev ti dam zato.«

Cenc je nekoliko preudaril, potem je menil:

19

»Osojnik je zelo na denar. Ako čuje, da je Petelinšek v planini na Jankovcu, da tam krave kupuje in jih dobro plačuje, ga bo šent gotovo zanesel gor.«

»Res, tako bo! Na denar je kakor lisjak na kure. — Jaz pa ga bom na poti pričakal.«

»Kaj pa, če ne bo imel časa ali pa če hotel ne bo?«

»Tedad prideš ti po Jankovcu gor; se bova že našla. Teda si morava kaj drugega namisliti.«

Pomenila sta se še podrobno, potem pa sta se lotila večerje, ki jo je prinesla Urška.

Ko je po večerji prisleda še ona, sta se pogovarjala samo o živini in o cenah. Urška je dejala dozdevnemu Petelinšku, da je škoda poti na Ravne, kajti Ravnjak mu v tem času ne bo prodal nobene krave. Povrh ga skrbi zdaj še ženitev. Zda je Urška na dolgo in široko pripovedovala, kako je imel Ravnjak že drugo nevesto — najlepše dekle, kar jih je blizu in daleč —, ampak kar iznenada se je odločil za to drugo, čeprav ima le ono prvo rad. Zgolj iz prevzetnosti in zaradi jezikov je pustil na cedilu tako pridno in čedno dekle.

»In zaradi denarja seveda tudi,« je zabrundal čevljar.

»Ne,« je ugovarjala Urška, »na denar Ravnjak nikoli ni bil, mu tudi treba ni. — Dal bi pač več ko en tisočak, ko bi namesto Osojnikove mogel vzeti Pavlo. Ta bi ga bila osrečila, z Osojnikovo pa si bo vice ali celo pekel v hišo.«

danici pa je bilo le par sodov in nekaj vina v enem sodu, kar so pa tudi rešili in spravili na varno. Škoda je bila precejšnja, je pa krita deloma z zavarovalnico. Prišli so na pomoč h gašenju gasilci iz Centibe in Dolin. Toda rešiti niso mogli več mnogo kaj. Pokazali so pa veliko požrtvovalnost in so vredni vse pohvale.

Požar. V Martijancih je uničil ogenj gospodarsko poslopje posestnice Terezije Križanko. Zgorelo je tudi 50 meterskih stotov sena.

Letošnje leto smo imeli tudi precej koruznih tatov in je dostim posestnikom bila pokradena cela koruza na njivah.

Delavci so se vrnili v Zagreb. Po pettedenski stavki zagrebških ročnih delavcev se je končno začelo zopet z delom pri stavbah v Zagrebu 28. septembra. Istega dne zvečer so se delavci iz Lendave in Dugoveških gorici vrnili v Zagreb, kjer bodo saj nekaj zaslužili v teh dneh, ko se tako težko zasluži denar. Zanimiva je pri tem ugotovitev, da je moralo četrto delavcev-zidarjev v 16 in pol dnevih izvršiti 15 m dolgo stavbo, 22 m široko.

Bogojna. Minulo nedeljo je proslavilo društvo Rdečega križa 60letnico v gostilni g. Vogel. Spored je bil sledeči: govor, deklamacije, petje. Po proslavi se je vršila šaljiva pošta in trgatvena veselica. Čisti dobiček je bil namenjen v dobrodelne namene. Toda veselica se ni končala z dobrim, ker so se nekateri fantje skregali in nazadnje še celo stekli.

Velika Polana. Naš kraj bo imel lepo cesto, katera se dela skozi vas proti Hotizi. Za to se imajo Polančani zahvaliti g. dr. Klaru, narodnemu poslancu. Pri tem delu si je marsikateri delavec zaslužil nekaj denarja. Obenem je tudi na posredovanje g. dr. Klara dobil službo cestarja bivši turniški pismonoša g. Györkiš Jože.

Tišina. Naš šupnik g. Krantz Jožef je obhajal 6. oktobra v krogu duhovnikov sbratov 25-letnico mašništva. G. dekanu ob srebrni maši tudi mi iskreno čestitamo in prosimo Boga, da bi v zdravju in veselju obhajal tudi še zlato sv. mašo!

Tišina. Gospodov JNS-arjev nismo pozabili, temveč se še dobro spominjamo, da so dali svoje pbljube vetrovom, a grožnje so ostale med nami. Med nami, ki orjemo zemljo in sejemo dobro seme in zato tudi hočemo dobro žetev. A vi, kaj ste sejali? In zdaj še hočete žeti, agitirati pod drugim

imenom. Ne damo vam več svojih žaljavih rok, ne verujemo vašim besedam! Smo Slovenci, hočemo mi v družini, narodu in v vsem in zato bomo šli v vrstah JRZ na volišče — vaše morišče. Pride dan 25. oktober in takrat možje na delo. Mi vsi bomo oddali glasove stranki, ki so ji na čelu naši možje.

Dolnja Bistrica. Dne 25. septembra je pri nabiranju hrušek padla s hruške posestnica Kolarič Kata. Omenjena si je pri padcu zlomila dvakrat levo roko in se težko poškodovala na vratu. Po nesreči so takoj poklicali duhovnika in zdravnika, ker je nesrečnica v resnem življenjskem stanju.

Srednja Bistrica. Že zopet se zelo širi v naši vasi neusmiljena bolezen griža. Ker ljudje ne marajo v bolnico, jih je že mnogo pobrala bela žena.

Turnišče. Pred enim mesecem nas je zapustil g. Milan Radojčič, žandarmerijski kaplar, ki je odšel v Kranj in na Jesenice. G. Milan je bil zelo priljubljen med ljudmi in ljudje so mislili, da se več ne vrne in so žalovali posebno fantje, ki so ga imeli zelo radi. Toda vseeno se je vrnil pred par dnevi, a ne več kot kaplar, temveč kot podnarednik. Obenem smo dobili tudi novega kaplarja na žandarmerijsko stanico, g. Branka Vojkovič, ki je prišel iz Novega mesta.

Turnišče. Naš g. dekan Ivan Jerič se je spet znova potrudil za našo lepo Marijino cerkev. Sam pobira za orgle, katere že naše ljudstvo dolga leta želi in katere zelo manjkajo v naši cerkvi.

Razkrižje. Premeščen je iz Razkrižja vli. g. Jožef Raduha v zavod na Radno pri Sevnici v bližini Zidanega mosta. C. g. Raduhi želimo na novem mestu obilo božjega blagoslova in da se na novem mestu dobro počuti!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Cigan je potrpežljivo poslušal zgovorno ženkico, dokler se nazadnje ni naveličal, ko je videl, da novega nič več ne izve. Jel je pobešati glavo in je dejal, da je truden in zaspan. Urška mu je na klopi postlala in kmalu so se vsi trije spravili spat.

Drugo jutro je lažnivi Petelinšek prosil Cenca, naj ga pospremi na Jankovec in naj mu pokaže, kje bi imeli kako kravo zanj. Urški je pri slovesu stisnil dvajsetak v roko in jo s tem tako presenetil, da se ji je beseda zataknila in ni vedela, kako bi se »Petelinšku« dovolj zahvalila.

Strumno sta moža korakala v hrib. Tam nad potokom sta se ločila: čevljar se je obrnil čez travnike proti Osojam, cigan pa je zavil na bistriško planino.

Strma je pot na planino. Po temnem gozdu se vije in leze tik nad sotesko, spodaj pa šumi po skalnati strugi Bistrica. Nekaj korakov nad Hudo pečjo, katere niti pogled ni varen v globino, se steza izgubi na samotni pašnik, ki je obrobjen od macesnov. Na zgornjem kraju je studenec, zraven pa perela klop. Tu se je usedel cigan, ker se mu je zdel ta kraj najpripravnejši: na dve strani je videl in presenetiti ga tukaj ni zlahka kdo mogel.

Dolgo je moral čakati, cele štiri ure, da je nazadnje vendar ugledal v daljavi spodaj nekaj človeškega. S svojimi bistrimi očmi je kmalu spoznal, da je Osojnik, in se je skril za macesen. Osojnik je

tako gibko ubiral pot navzgor, da bi mu nihče ne prisodil njegovih šestih križev. Pri studencu se je usedel, da bi si počil. V tem je stopil cigan predenj in ga pozdravil:

»Dober dan, gospod Osojnik!«

Trenutek ga je Osojnik meril, potem je zaklel in rekel:

»Prekleti cigan! Ali si se spet priklatil?«

»Hoho! Kako pa govoriš s svojim najboljšim prijateljem? Jaz pa sem že tako želel, da bi te videl,« se je cigan norčeval.

»Kaj mi hodiš na pot? Nimam časa zate. Kaj hočeš?«

»Jaz tudi nimam časa; zato bova hitro opravila. Prišel sem, da mi daš, kar sem zaslužil, kakor si mi obljubil, ako tvoja hči dobi Ravnajaka.«

»Ti nisi nič opravil in za nič ne dam nič.«

»Jaz sem Ravnajaka zamotil, da je Vando pustil. Tudi to sem jaz naredil, da vzame tvojo hčer.«

»Seveda, zdaj se lahko hvališ! Že od jeseni ni bilo o tebi ne duha ne sluha. Zato nikar ne misli, da se ti bom še dal kaj molsti! Zasluženega nimaš prav nič. Tako pa ti bom še nekaj, ko se oženita. Petdeset dinarjev bo prav lepa napitnina zate.«

Cigan se je grdo zarežal. Nato je rekel trdo in odločno:

»Kar imej moj zaslužek in še napitnino povrh!

Ampak zdaj se bova drugače pomenila. Nameravam,

Slovesna otvoritev II. sadnega sejma v Mariboru.

Zadnjo soboto 3. oktobra predpoldne je bil v Mariboru v lopi pivovarne Union svečano odprt II. sadni sejem v Mariboru. K otvoritvi so se zbrali vsi odlični predstavniki svetne, duhovne in vojaške oblasti ter razni strokovnjaki. Zbrane navzoče je pozdravil organizator sejma g. Miha Kovačič, posestnik in sadjar od Sv. Petra pri Mariboru. Zlasti so veljale njegove pozdravne besede zastopniku g. bana, ki je prevzel pokroviteljstvo prireditve in pokazal veliko zanimanje za to važno gospodarsko vpeljavo, ki bo ostala v okvirju sadnega sejma stalna za vse sadjarske podružnice na Spodnjem Štajerskem.

Za g. Kovačičem je govoril g. sreski kmetijski referent Zupanc kot zastopnik mariborske perutninarne zadruge, ki je na sejmu razstavila najlepše komade štajerske kokoške pasme.

V imenu mariborske mestne občine je izrekel priznanje prirediteljem g. podžupan Fr. Žebot.

Zastopnik bana g. sreski načelnik Peter Popovič se je zahvalil prirediteljem za velik trud, katerega so imeli za velevažno sadno prireditev, ki bo postala za bodočnost izdaten vir dohodkov našemu ubožanemu kmetu.

Z zahvalnim nagovorom zastopnika g. bana je bil sejem odprt in vsi odlični predstavniki oblasti so si ogledali sadni sejem, ki zasluži priznanje ter pohvalo prirediteljem in predvsem sadjarjem sadjarske podružnice v Št. Petru, ki je tokrat največ ter najlepše sadje razstavila in je dokazala, da so znali njeni marljivi člani tudi v najslabši sadni letini obdržati sadni pridelek na višini z umnim in vztrajnim zatiranjem sadnih škodljivcev.

Upati je, da bo drugi sadni sejem prinesel vsem, ki so razstavili in ponudili svoj sadni pridelek v nakup, obilen izkupiček, ki je posebno letos res krvavo zaslužen!

rišem, da se bliža nepregledna armada kuncev, ki so v Avstraliji že nekaj let najhujša nadloga. Nekaj trenutkov kasneje je naskočilo na tisoče in tisoče zajcev vse trde predmete, ki so se nahajali v taborišču. Člani ekspedicije so streljali med napadalce in so jih nekaj sto pobili s palicami. Ko je hotel Lambourn zbežati z avtomobilom, na katerem so bili znanstveni instrumenti, se je vrglo toliko kuncev pred kolesa, da se ni mogel avtomobil niti za korak premakniti. Še le ko se je stemnilo, so zginili zajci ravno tako naglo, kakor so bili prišli. Kar so zapustili, je bilo popolno opustošenje. Čelo avtomobilske obročje za kolesa so živalce zgrizle

DRUŠTVENE VESTI

Zagrebsko pismo. Za nedeljo 27. septembra napovedani občni zbor Slomškovega prosvetnega društva je potekel v zelo lepem soglasju. Iz poročil posameznih odbornikov je bilo videti uspešno delo odbora in odsekov. Prosvetni odsek je priredil 19 lepo oblikanih prosvetnih večerov, dramski odsek je dal 7 predstav in 1 koncert (povabil je pevski zbor »Mirna« iz Slovenije). Pevski odsek je skrbel za petje pri slo-

venski službi božji (Sv. Rok) in na predstavah, veselni odsek pa je skrbel za pošteno zabavo v društvu, ki je od lani naraslo za 50 novih članov. Tudi knjižnica se je pomnožila za okoli 50 knjig. Članstvo je bilo zadovoljno z odborom in je za novo poslovno leto z malimi izpremembami izvolilo lanski odbor. Društvo vabi vse zavodne Slovence, da se priključijo za člane. — Zidarski delavci zopet delajo, čeprav je deževno in hladno vreme. Pet tednov so stavkali in tako izgubili okrog 10 milijonov dinarjev zaslužka! Tako e, kjer poslušajo iz Moskve plačane hujskače! Da bi se le česa naučili od tega!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Pri Žebotovih v Mariboru je dne 29. septembra po dolgoletnem bolehanju mirno v Gospodu zaspala 83 letna služkinja Julijana Žumer. Rajna je bila vzgled pridna, zanesljiva in zveste služabnica. V službi je bila v Žebotovi, prej v Krenovi hiši celih 30 let, kar je za današnje razmere gotovo nekaj izrednega. Pokojna Julia je bila pobožna ter tako pridna, da je menda takih služkinj malo najti na svetu. Pri Žebotovih je imela posebno skrb in veselje, ko je pomagala vzgajati šestero otrok in jim je bila tako vdana, ter jih je tako ljubila, kakor prava mati. Posebno veselje je imela z vsemi tremi Žebotovimi sinovi, katere je pomagala vzgajati in jih navajati k dobremu. Rajna Julia je bila zelo pobožna ter je dokler je mogla, vsak dan obiskovala Marijino svetišče. Prva je vstajala in zadnja je legla k počitku. Radi njene skrajne poštenosti, marljivosti in zvestobe, so jo Žebotovi prištevali članom svoje družine in Julia je bila tudi vredna, da jo je vse rado imelo. V boleznih je bila potrpežljiva ter je več let vztrajno prenašala vdano v Božjo voljo težko bolezen. Večkrat je pred smrtjo sprejela svete zakramente ter je mirno brez posebnega smrtnega boja odšla po plačilo k Bogu. Pogreb rajne se je vršil v četrtek, dne 1. oktobra, ob obilni udeležbi njenih prijateljev, članic ženske zveze in ostalega občinstva. Naj bo zvesti slu-

žabnici Bog bogat plačnik za njeno zvestobo in dobra dela! Rajno Julio je birmal škof A. Mart. Slomšek.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V kratki dobi sta odšla dva moža-kmeta iz Župeče vasi izmed nas: 9. septembra je po nedolgem bolehanju umrl Janez Kozoderc, p. d. Botrec, v 80. letu starosti. Enajst dni nato se je podal Jurij Tomanič v svoj vinograd v Gorci v Halozah, a so ga drugo jutro našli mrtvega: srčna kap ga je zadela, starega komaj 55 let. Truplo je bilo iz trojiške župnije prepeljano domov. Pokojni je bil svoj čas tudi župan. Bodi mu milostna sodba! — Visoko starost je dosegla vdova Liza Lubej, rojena Sagadin, ki je umrla v 87. letu pri Sv. Lovrencu. Naj v miru počivajo!

Sv. Ana v Slov. goricah. Po večletni težki bolezni je 28. septembra umrla Marija Winter, posestnica v Rožengrundu, v 44. letu starosti. Pokojnica se je pred 14 leti priženila semkaj, od Sv. Antona v Slov. goricah, iz Kocmutove hiše. Bila je dobra in verna žena, ki je z Jobovo potrpežljivostjo prenašala težko bolezen. Za njo žalujejo brat in sestra, štirje rejenci ter dober in v trpljenju preizkušen mož, naš vrl somišljenik. Potrpežljivi trpiniki daj Vsemogočni večni mir in pokoj, žalujočim ostalim naše globoko sožalje!

Obnovite križe na grobovih!

Došla je nova zaloga Kristusovih kovinskih trupel. Cena je sledeča:

navadni:			
velikost v cm:	9	11.5	14
cena Din:	7.—	10.—	15.50
nikel:			
velikost v cm:	12	16	18 20
cena Din:	14.—	24.—	28.— 40.—
mesing:			
velikost v cm:	12	16	18 20
cena Din:	15.—	26.—	32.— 43.—
leseni:			
velikost v cm:	20	80	40
cena Din:	75.—	70.—, 125.—	120.—, 150.—

Pridite in si oglejte te lepe izdelke!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Ščavnica pri Gornji Radgoni. Vedno čitamo iz časopisov naših sosednih vasi in krajev novice in dogodke, ki se godijo v dnevnem redu. Tako tudi na ščavnici je vedno kaj novega in žalostnega. Otožno so zapeli zvonovi in nam naznanili, da nas je za vedno zapustila blaga žena Liza Fras. Bog ji je odločil v tem življenju veliko trpljenja in težav. Morala je leči v bolniško postelj in prestati vse težave dolgo trajajoče zahrbtnje in neozdravljive bolezni raka. Mož in dve že preskrbljeni hčerki žalujejo za dobro mamico, ki je bila skrbna pa skromna in tiha ter zvesta žena in napredna gospodinja, in sta si s svojim možem praznih rok prislužila in uredila lepo posestvo. Zaman je uboga revica iskala pomoči pri raznih zdravnikih. Pomoč, ki jo je morala najti, se je udala v božjo voljo, v sv. obhajilu, ki ga je na bolniški postelji večkrat sprejela, je iskala in tudi našla tolažbo in rešitev v bridki usodi. Vria mati in žena, počivaj v miru in prosil v nebesih, da nas Bog varuje hude bolezni.

in ekspedicija ni mogla naprej.

Samo na dveh krajih na celem svetu smejo živati v krščansko cerkev.

Eden od teh krajev je v francoski Provenči, kjer prinašajo verniki k polnočni jagnjiči. Drugi tak kraj je mesto Slena v Italiji. Tamkaj pripeljejo pred veliko konjsko dirko dirkače pred oltar, kjer jih duhovnik blagoslovi.

Beseda paradiz je zelo stara in staropersijskega izvora ter pomenja ograjen vrt. Ko so zgradili na Kitajskem prvo železnico, je naprava tako razburila prebivalstvo, da je morala pustiti vlada odtrgati tračnice in pometati lokomotive v reko.

da bi te kraje zapustil in se nikoli več ne vrnil sem. Preden se posloviva, mi boš dal trideset tisoč dinarjev, nič več in nič manj. Denar moram imeti še danes ali najkasneje jutri zjutraj. Potem sva bot.

»Ali si znorel? Ali se ti meša?« je vpil Osojnik in žila na čelu se mu je nabrekli.

»Če si pameten, boš plačal,« je menil cigan. »Le koristilo ti bo.«

»Ne dam še pare ne.«

»Tudi prav! Tedaj pojdem k Ravnjaku in mu razodenem vso skrivnost o Vandi... Pa boš z vso svojo družino moral ko garjev pes z Osoj in Ravnjak bo vzel neko drugo, ki mu je ljubša kot tvoja hči.«

»Haaa, li misliš, da me boš s takimi svojimi grožnjami še kaj prestrašil?! Prevečkrat sem jih že čul.«

»Zdaj mi je resnica.«

»Le kar pojdi k Ravnjaku! Ne besede ti ne bo verjel, nagnal te bo — ne, hlapce bo naščuval, da te primejo in orožnikom predajo.«

»Potem bom na sodnji vse povedal.«

»Tudi na sodnji ti ne bodo verjeli.«

»Pripeljal bom take priče, da bodo morali verjeti.«

»Tedaj se pripravi na deset let ječe!«

»Tebe pa bodo zašili za dvajset let, če si jih toliko učakaš. Ko se izve, da si dekle zabarantal in

tako velikansko goljufijo zagrešil, ne uideš več. Meni se ne more bogve kaj zgoditi.«

»Tvoja krivda ni nič manjša kakor moja.«

»Oh, to je drugače! Jaz otroka nisem ugrabil, ampak sem ga le od svojega strica Miška prevzel in zanj skrbel.«

»Imaš še druge grehe. Glej, da se ne ušteješ!«

»Kak mesec bom že moral sedeti, to vem; ampak zaradi tega me še ne bo konec. Ko odsedim, pojdem k Ravnjaku po plačilo zato, ker sem mu pripomogel do njegove sreče. Ravnjak ni tak stiskač kakor ti.«

V Osojniku je vse vrelo, tako je bil jezen. Obraz mu je bil bleđ, roke so mu podrhtevale, v očeh mu je bliskal vražji ogenj.

»Capin prekleti,« je zavpil, »stožil te bom.«

»Od takega, kot si ti, ne bo sodnik sprejel tožbe.«

»Čakaj, mrcina, ti bom pokazal!«

»Kaj mi boš ti pokazal! Nase glej! Plačaj — ali pa bo tvoje slave in časti konec!«

»Bova videla, koga bo prej konec. Aló! Izgub se!«

Cigan se je obrnil in šel. Komaj pa je napravil dva koraka, ga je Osojnik od zadaj za roki popadel in ga pognal pred seboj naravnost k Hudi peči. Cigan je takoj spoznal, da ga hoče potisniti čez navpično skalo v deset ali še več metrov globoko sotesko. Ustavljaj se je, upiral, cepetal in otepal —